

Частинки за култура и обществено изпитание

Греденка: Е. Миротанова
Времетрае: — „Шрифт“ 10

Адрес: 1 год. 30 лв.
за 1/2 год. 15 лв.

Начална востановка
Образ на епохата

Барненски общински театъръ ЗАЛА „ОЪБЕДИНЕНИЕ“

ОЖВОТА ВЕЧЕРНО И НЕДЪЛЯ ДНЕВНО И ВЕЧЕРНО
ВЕЗСМЪРТНОТО ТВОРЕНИЕ на великиятъ
полски писателъ ХЕНРИХЪ СЕНКЕВИЧЪ

КАМО ГРЯДЕШИ

класическа пиеса въ 6 картини.

Рисуваща началото на християнската ера въ
Римъ и залеза на езичеството.

Пиесата се играе съ СПЕЦИАЛНИ ДЕКО-
РАЦИИ и КОСТЮМИ, точно по епохата.

Салона добре затопленъ.

Начало дневно 3 часа следъ обѣдъ, вечерно 8 часа

Билети презъ цѣлия день при касата
на театъра.

По едно на седмица

Камо грядеши.

Човѣчеството преживява епоха на духовен трагизъм. Обезверенъ, свързанъ съ крушения, горести и скръбъ, избродилъ мигуетъ на живота си и не достигналъ оня на който би казалъ „спри“! ти си тъй прекрасенъ, човѣкътъ се лута безъ пътъ, безъ посока по пътя на мрака не намирайки пристанъ отъ гнета на жестоката действителностъ. Цѣлата философия, наука, изкуство и литература на съвременността излиза изъ живота, тя е отровена отъ горчивата негова действителностъ, отъ страдания, разтурени кумири, разбити химери, самотностъ и страхъ предъ смъртта. Душата на съвременния човѣкъ — душа сродна съ тая на вечния неудовлетворенъ Манфредъ, душа тайнствена музика отъ болки, жадна за просторъ и стихии на свобода, за крила лети съ цисъкъ къмъ небето, съ желание да го рани, и го раваява безпощедно, следъ като пада сразена на калната земя, цѣла згърчлива въ проклетия и сълзи нещастна, уморена, болна! Цѣла съ тайни е съвременната човѣшка душа. Нейнитѣ тайни са родили такива безумци, каквито нито една епоха не е могла да роди. Тя е родила Хамсуна, Бодлера, Едгаръ По, Артюръ Рембо, Морисъ Ролина, Верлена, Гьоте, Ницше, и плеада още чудаца, основателно наречени декаденти! Съвременната човѣшка душа е чужда на всичко, което изсушава живота, чужда на всичко схоластично и мъртво. Съвременната мисль е безумна и въ това свое безумие намира своята святостъ — великото дърво на символизма. Цѣлия духовенъ животъ на съвременния човѣкъ тай въ себе си вътрешно неосъзнато противоречие. Той минава край Бога, чувства слабо неговата сила и красота, обаче липсвайки му тая възможностъ да идентифицира духа съ интелекта той попада главоломко въ кръговъртежа на противоречието, което иде последиствие да уформи и създаде въ литературата тъй нареченото течение ирационализъмъ.

Поводъ за да нахвърля горензложенитѣ си мисли ми даде пиесата на знаменития полски писателъ Х. Сенкевичъ — камо грядеши,

която имахъ щастливия случай своци да гледамъ въ нашия общински театъръ.

Къде се крие силата и обаянието на споменатата пиеса? Дали въ зрѣлостта, която Неронъ ни устройва разпъвайки на кристове горейки на кладя, хвърляйки на зверовете последователитѣ на Христа, или безстрашието на Петрони, който веселейки се пропива съ ледения скрижалъ на смъртта сърдцето си?

Е добре, ако да беше само въ това славата на Сенкевича отдавна би се засенчила, както на много намъ познати романисти които сж дали не силни сюжети. . .

Не тамъ трѣбва да търсимъ силата на Сенкевича, а по-скоро би трѣбвало да прилистимъ страницитѣ на Евангелието. Защото какво би могълъ да стори Сенкевичъ ако не бе му позната тая безсмъртна книга? Всичката оригиналностъ и сила на Сенкевича се крие въ това, че той е можалъ като художникъ, романистъ и историкъ правдиво да възпроизведе всичкитѣ тъмни и светли страници на една велика епоха — епоха рисуваща началото на християнската ера въ Римъ и залеза на изчеството — тържеството на истината — истината, която ние на ново сме загубили и безъ която едва ли ще можемъ да живѣемъ, като хора. Защото не декаденството и ирационализма ще ни посочатъ пътя на спасението. Тѣхното зараждане и разцвѣтъ е изключително продуктъ на самата болна епоха въ която, тѣ сж се родили, творили и като такива съ смъртта на дадената епоха тѣ, ще угаснатъ.

Следвайки пътя на историята и тоя на еволюциония процесъ намъ като обезверени, не намерили никъде пристанъ не остава нищо друго освенъ да прегърнемъ това велико учение, ако и да сме се модернизирали толкова много и хвърлили черенъ саванъ върху най-великото учение въ живота. . . .

Любяща небесния пламъкъ на звездитѣ истината и красота, синовете не мига, а вечността. Посетете хубавата пиеса „Камо грядеши“ тя ще ни отвори двертъ на единъ другъ животъ, ще ни понесе съ бѣла ладия по вълнитѣ на безсмъртието, ще ни посочи пътя на оня, който води къмъ свършенство и божествена любовъ.

Зимановский.

Варна Печатница Добри Тодоровъ.